

Butlletí de Salesians Cooperadors i Llars Don Bosco

Província Mare de Déu de la Mercè

Num 83 - juliol 2015

El servei

Editorial

Què fa que en un comiat, després d'un període de servei a un col·lectiu, la paraula que més diuen els que marxen és: **Gràcies!**. Gràcies, per haver tingut l'oportunitat d'estar al servei dels altres, d'haver pogut donar el millor de cada u en benefici de tots. Vist això, podríem pensar que quan des d'una entitat es demanen voluntaris per a ocupar algun càrrec de responsabilitat, hi hauria d'haver empentes per a ser el primer, amb una llista de voluntaris molt llarga.

Ara després de somniar una mica, toquem de peus a terra. Si és tant bonic servir als altres, per què ens costa tant decidir-nos a donar el pas?. Pel que fa a la nostra Associació, jo tinc una teoria, que segurament alguns compartireu i d'altres no. Però com que això no és un debat sino un editorial, m'atreveixo a dir-la sense por a la polèmica.

Davant una crida, des del Consell Local (CL), Consell Provincial (CP) o la Secretaria Executiva Regional (SER). També podríem incloure, la parròquia, l'escola, el centre juvenil, el barri, ... el primer que pensem, és

En aquest butlletí ...: (pàg.)

- 1.- **Editorial:** El Servei.
- 3.- **Maratón a lugares Salesianos:** desde Sabadell
- 4.- **Trobada de FASA del Valles:** matí de recés.
- 5.- **Valoració del curs:** desde Madre Mazzarello
- 6.- **Assemblea fi de curs 2015:** amb promeses.
- 8.- **Congrés regional:** al Escorial
- 10.- **Esdeveniments familiars:** Un record
- 11.- **Créixer des de l'interior:** Andreu Ibarz
- 12.- **Calendari:** des de Coordinació
- 13.- **Trobada nacional de Llars:** 50 aniversari
- 15.- **Els contes de l'Àngel:** El muchacho de los clavos
- 17.- **Parlem amb:** Lolita Ribot

Pàgina web:

www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte:

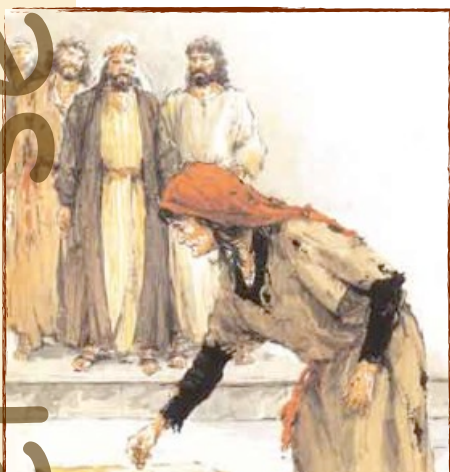
comunicacio.sccc@gmail.com

**“El primer en demanar perdó és el més valent.
El primer en perdonar, és el més fort.
El primer en oblidar, és el més feliç”**

Sant Pare Francesc

que aquests càrrecs estan destinats a persones intel·lectuals, amb estudis superiors o universitaris i automàticament ens autoexcloem. Aquest és el primer error. Tal com ens diu Jesús en la **Paràbola dels talents** Mt 25, 14-30 o Lluc 19, 11-27, Déu ens ha donat a cada un de nosaltres un do però no per a quedar-nos-el sinó per a posar-lo al servei dels germans. Una altra cosa que ens ve al cap, és que no tenim temps. Segon error. El temps com la caritat, s'ha de donar en proporció a la quantitat de que disposa cada u. Faig referència a l'Evangeli, on llegim a Mc 12, 41-44 o Lc 21, 1-4, que una pobra vídua dona poc, però dona tot el que té, això fa que a ulls de Déu sigui la més generosa. Només he fet referència als ensenyaments de Jesús, que com a cristians ja ens haurien d'interpel·lar. També com salesians, en la vida de D. Bosco trobem exemples de crides que ell

**HE TINGUT POR
... AQUI TENS !!!**

mateix fa. No puc deixar de recordar la seva mare, una dona gran i cansada que no dubta ni un moment d'anar al costat del seu fill, per ajudar-lo sense condicions. Per a nosaltres la primera salesiana cooperadora. Els que hem llegit la seva vida o les seves memòries, trobem moltes referències de crides que ell anava fent a mesura de les necessitats dels seus joves.

Per acabar, faig referència al que diu el nostre PVA. No escriuré tots els articles, ja que tots teniu aquest fantàstic llibret i els podeu llegir vosaltres mateixos. El PVA no és un "best seller",

que ens agrada molt llegir, però un cop acabada la novel·la el deixem en un prestatge i potser d'aquí un temps el tornarem a rellegir. El PVA és el nostre llibre de capçalera, que en moments de dubtes, ens ajuda a discernir, sobre quin és el millor camí a seguir, en la nostra vocació. És una bona pràctica pregar i de tant en tant rellegir algun article, us ho recomano, ens ajudarà molt davant els dubtes.

Bé, moltes gràcies per la vostra feina durant aquest curs, podríem dir que ha estat el curs dels Congressos, sé que us hem demanat un esforç i heu deixat aparcada la vostra formació permanent, però ha valgut la pena, ens tornarem a trobar al començament de curs amb les piles carregades i disposats a treballar per al bé dels joves i les classes populars. Que ens hi ajudi M. Auxiliadora i D. Bosco, una abraçada. Bon estiu.

Albert Franch i Martínez - Coordinador Provincial

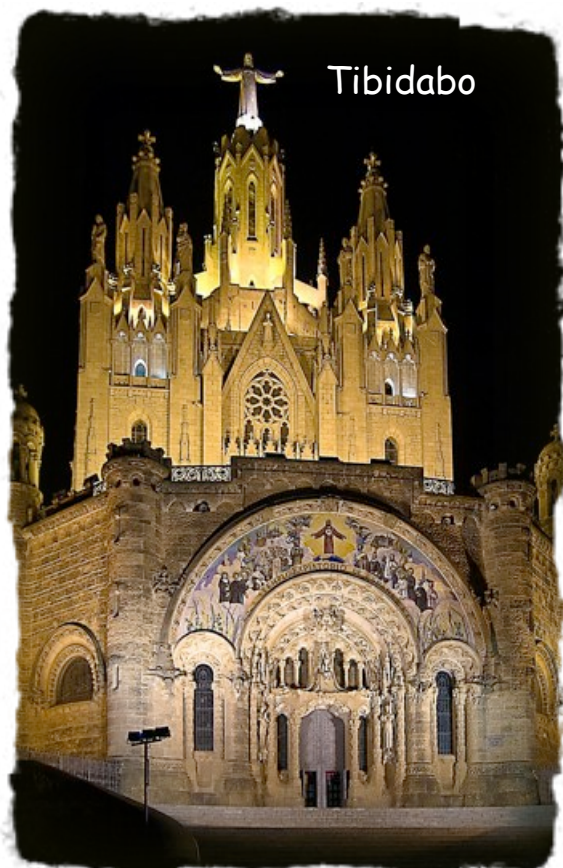
"No és necessari creure en Déu per ser una bona persona.

En certa forma, la idea de Déu tradicional no està actualitzada.

Un pot ser espiritual i no ser religiós"

Sant Pare Francesc

Tibidabo

El sábado 18 de abril fue un día de grandes y profundas emociones para la comunidad parroquial itinerante de Sabadell en su camino hacia la santidad compartida. En un desplazamiento compuesto por los jóvenes Domingo Sabios y los no tan jóvenes de los grupos Don Bosco y Madre Mazzarello, se llevó a cabo una invasión masiva de los santos lugares salesianos, en un claro afán de inmersión en la vida y obra del Santo en Barcelona.

Comenzar de buena mañana por el **Templo del Tibidabo**, para pasar a **Martico**, **Can Prats**, la **Universidad Salesiana de Sarrià** y acabar en **Torre Gironella** sede de la Casa Provincial de las Salesianas, resultó una maratón no apta para pobres de espíritu.

La acogida recibida en estas comunidades no pudo ser más cordial e ilustrativa y desde aquí queremos agradecer muy sinceramente a todas ellas la dedicación y el esfuerzo realizado, con mención especial para nuestro querido David Palacios, quien se sumo al éxodo sobre la marcha, así como a los SDB Joan Marqués y Jordi Lleixà como patrocinadores del evento.

Los nombres de **Dorotea de Chopitea**, **Amelia Vives**, **Enrique Sagnier** o **Martí Codolar** ya están grabados con fuerza en la memoria de estos peregrinos, como lo han sido antes de tantos otros, en un viaje en el tiempo realizado hasta el siglo XIX. El viaje de regreso, entre satisfacción, cansancio y agujetas mereció la pena.

SSCC de Sabadell

Martí Codolar

“Algunes de les millors persones de la història no creien en Déu, mentre que molts dels pitjors actes que s’han fet, van ser fets en el seu nom”

Sant Pare Francesc

Les famílies salesianes de Terrassa i Sabadell ens vam juntar per tenir una trobada de fi de curs. Un moment per a reflexionar una mica més sobre la figura de Don Bosco. Després d'un matí de recés, vam anar a la parròquia per celebrar l'eucaristia. Allà, els SDB i les FMA van renovar els seus vots i els SSCC, les nostres promeses. Va ser un moment molt emotiu. Vam acabar el matí amb un dinar compartit.

“No siguin mai homes i dones tristos: un cristià mai pot ser-ho. Mai es deixin vèncer pel desànim. La nostra alegria no neix de tenir moltes coses, sinó d'haver trobat una persona, Jesús; de saber que amb Ell mai no estarem sols”
Sant Pare Francesc

Estamos en las postrimerías del curso y como cada año, tenemos la tarea de valorar el cumplimiento de los objetivos que nos marcamos en nuestro Proyecto de Centro o sea las luces y sombras de nuestra actitud y aptitud para conseguirlos, no obstante, eso sí, de la realidad de nuestro centro, donde un grupo importante de hermanos, debido a su avanzada edad y su delicado estado de salud, muy a pesar suyo, su participación ha sido más bien escasa.

Dimensión formativa.- Aquí es donde hay más sombras que luces; hemos conseguido trabajar casi al cien por cien la “Lectio Divina” con el estudio del Evangelio del domingo siguiente, pero en algunos temas por considerarlos muy “*densos*” para nuestras posibilidades, no nos atrevimos a profundizarlos, ejemplo “III Congreso Regional”. Tal vez al elaborar nuestro proyecto para el próximo curso, no deberíamos ser tan ambiciosos por abarcar muchos temas y si profundizar en la esencia de nuestra espiritualidad salesiana.

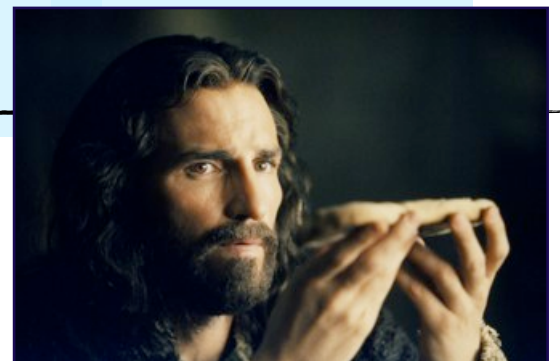
Dimensión comunitaria.- Se han conseguido todas las propuestas de esta dimensión. Queremos destacar especialmente la renovación de nuestra promesa de cooperadores con el centro de Don Bosco en la reunión conjunta que celebramos en nuestro centro y las visitas a hermanos alejados por enfermedad.

Dimensión celebrativa.- También en esta dimensión, en la medida de lo posible, siempre han participado miembros del centro. Se han compartido fiestas y celebraciones junto con la comunidad de FMA de Santa Dorotea, que es de agradecer su acogida y cesión de espacios para todo tipo de reuniones y acontecimientos festivos.

Dimensión apostólica.- Si repasamos uno por uno los objetivos de esta dimensión, nos vemos capaces de asegurar, que se han cumplido. Al no tener una comunidad cristiana de referencia común, los hermanos/as del centro, han participado de una manera u otra en dichos objetivos, unos participando activamente en las celebraciones parroquiales, en las gestión del centro, animar el grup “*Amics de M. Auxiliadora*”, etc .

Como resumen global de la valoración en el cumplimiento de los objetivos propuestos a principio de curso, excepto en plano de la formación, que no ha estado a la altura de lo esperado, en el resto de objetivos, la puntuación la podríamos situar en un notable alto y más si cabe, como hemos comentado anteriormente, con la situación actual de nuestro centro.

Os deseamos un “Bon estiu” y hasta el curso que viene.

Antonio Martínez

“Ser cristià no és estudiar una carrera per convertir-se en un advocat o en un metge cristià, no. Ser cristià és un do que ens fa anar endavant amb el poder de l'Esperit d'anunciar Jesucrist”

Sant Pare Francesc

El diumenge 7 de juny, ha tingut lloc al Centre de Sant Antoni la celebració de l'Assemblea de fi de curs de la nostra Associació; ha estat un goig el retrobament de tants germans que treballen en una mateixa missió, amb un mateix esperit per portar el nostre granet de sorra en la immensa tasca d'assolir un món millor, especialment pels joves que són el nostre futur.

L'Albert, el nostre coordinador provincial, amb el seu rigor habitual ens fa una exposició de les activitats realitzades al llarg del curs, presenta el possible calendari pel curs vinent on hi haurà la celebració del Congrés Provincial i la renovació de càrrecs del Consell Provincial, animant a la participació. Ens transmet la felicitació de la SER per la nostra aportació al Consell Regional.

A continuació els salesians cooperadors que ens representen en les diferents associacions salesianes i d'església donen una pinzellada del seu treball, el Chema i l'Anabel com a representants de Llars Don Bosco en la Secretaria Ejecutiva Regional (SER), L'Armand, també en la (SER) com a representant de Solidaritat especialment de l'ONG Cooperació Salesiana pels Joves del Món (CSJM). Tant el Chema com l'Armand ens animen a la participació, doncs, amb el seu cessament aquest curs, la SER quedarà sense representació de la nostra província.

El Xavi Iglesias que representa l'Associació en la Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya (FCJDBC) remarca la importància de la nostra participació en el camp de la joventut, i la Mònica que ens representa en el Fòrum d'Organitzacions Catòliques d'Adults és el nostre enllaç més proper per connectar-nos amb la realitat diocesana en aquest camp.

Finalment l'Esteve ens presenta el bloc "Prente-temps, on podem trobar informació i ajuda per la pregària personal i aportar les nostres vivències personals, de grup i de centre.

El Rafa ens ha sorprès amb la seva creativitat per ajudar-nos en la comunicació personal i en el coneixement dels altres membres de l'Associació. Ha estat una estona divertida i profitosa.

I com a cirereta final una Eucaristia celebrada al Santuari Maria Auxiliadora, per exprés desig del Félix i la Roser que feien la seva promesa com a salesians cooperadors, una celebració profunda i emotiva, presidida pel Provincial dels salesians Cristóbal López i concelebrada per tots els salesians de la comunitat de Rocafort. En l'homilia ens ha parlat de la vocació del salesià cooperador que dóna un carisma especial a la nostra resposta com a cristians.

L'Associació dels Salesians Cooperadors i molt especialment el centre de Sant Antoni, hem viscut amb goig aquest dia en que a part de celebrar el dia Corpus Cristi, vam celebrar la nostra assemblea de fi de curs dins de l'any del

bicentenari del naixement de Don Bosco i del 125è aniversari del naixement de l'Obra Salesiana de Rocafort, impulsada per la Venerable Dorotea de Chopitea, una veritable cooperadora del seu temps.

I no ens oblidem de destacar el goig de rebre al sí de l'Associació a la Roser i el Félix que, en el marc de tanta celebració van fer la seva promesa com a salesians cooperadors. Després de compartir amb ells el temps de preparació que han viscut amb molta il·lusió, no podem amagar l'alegria d'haver viscut la culminació del seu desig. Benvinguts.

La resta de cooperadors del centre vam fer la renovació de la promesa i vam acabar la festa

amb un "pica-pica" en el transcurs del qual la Roser i el Félix van rebre de mans de la Coordinadora del Centre com a record d'aquest dia una ceràmica personalitzada on es representa la ciutat on Déu els ha plantat i on hauran de créixer en amor i servei.

Salva i M. Àngela

Salesians Cooperadors del Centre de Sant Antoni

"Tres paraules que s'han de dir sempre, tres paraules que han de ser a casa: permís, gràcies i disculpa"

Sant Pare Francesc

Serà difícil explicar amb unes quantes paraules, les experiències viscudes el cap de setmana del Congrés Regional a l'Escorial

Ho faré a través d'algunes imatges que vam captar d'aquells moments

Només començar, el Rector Major Don Àngel Fernández, ens va enviar unes paraules de salutació per a tots els membres del Congrés.

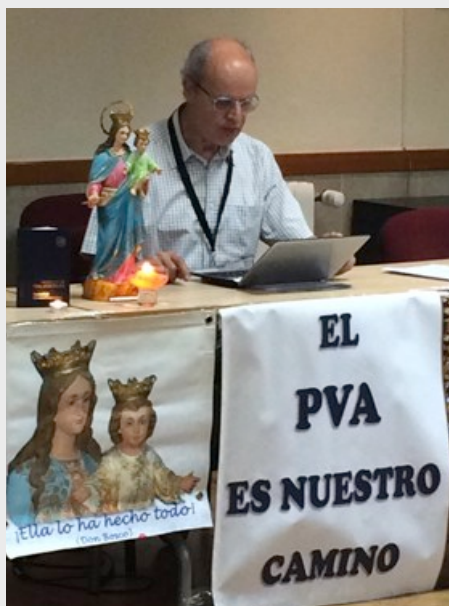

La ponència de Don Pascual Chávez, oberta a l'església, ens va deixar a tots meravellats

- des de quan som Salesians de Don Bosco? no senyors, som **"Salesians de Déu"**.
- i ..ja saps tú, salesià cooperador, que ets **"la punta de diamant"** de la família salesiana?

.....

Aquestes són idees que Don Pascual ens explicava a la seva ponència. Ja veieu que va ser genial.....

Dins el marc de la Consulta Regional, l'Albert Franch, coordinador provincial, va exposar breument l'estat de la nostra província.

"Quan vagis pujant saluda tothom.. Seran els mateixos que et trobaràs al camí de baixada!"

Sant Pare Francesc

El vespre de dissabte va ser distret, uns companys van fer-nos riure amb una cançó dedicada a l'Antonio Marzo, Coordinador Regional que l'endemà deixaria el seu càrrec

Aquí tenim al Chema i l'Anabel, SSCC que han representat a Llars Don Bosco i també, com no, a la nostra província, dins la regió ibèrica durant un munt d'anys. S'estaven acomiadant del seu servei amb unes paraules sinceres i emotives.

D'esquerra a dreta: Raúl Fernández, nou coordinador de la Regió Ibèrica (Espanya i Portugal), Don Guiussepe Casti SDB Delegat mundial pels Salesians Cooperadors, Antonio Marzo, el que fins ara ha estat el coordinador regional i Doña Noemí Bertola, Coordinadora Mundial dels Salesians Cooperadors.

“Tots ens equivoquem a la vida. Hem de reconèixer els nostres errors i demanar perdó”

Sant Pare Francesc

Foto de rigor: Els representants de la nostra província amb Don Pascual Chávez

Al final del matí de diumenge i un cop acabades totes les votacions, el Raúl i l'Albert, parlen i feliciten un altre Raúl, el nou Coordinador Regional.

Fins aquí, algunes pinzellades d'un cap de setmana molt emotiu.

Mercè Felip

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

Ens han deixat per anar a la casa del Pare:

- Francesc Folch, el sogre de l'Eva Mata, SSCC del centre de Terrassa (6-6-2015)
- Fernando Llamazares, el pare del Fernando Llamazares, SSCC coordinador de León (2-7-2015)

Preguem per ells.

**“No podem viure autèntiques relacions amb Déu,
ignorant als altres”**

Sant Pare Francesc

Créixer des de l'interior

Evidència o tòpic? Possible o impossible? Convençut o escèptic? Tothom pot formular-se aquesta pregunta: quin sentit té el vector bàsic que dirigeix la meua vida? És una força que va de dins cap enfora o de fora cap endins? O encara més clar: qui o què construeix el meu projecte? Formar una personalitat sòlida i harmònica significa anar elaborant i desenvolupant un projecte de vida que doni sentit a la nostra existència. L'humà, en el seu creixement, no pot restar al marge de la seva pròpia decisió —llibertat—, de les seves possibilitats —autonomia— i dels altres —solidaritat—. I tot això implica que el jo ha de tenir la possibilitat de definir-se i determinar-se des de l'interior.

En el passat, massa vegades, aquest creixement s'ha vist dificultat per un entorn repressiu que es manifestava a través l'autoritarisme, les obligacions, la por, etc. Diferents realitats de la nostra societat com la mateixa educació, les relacions laborals, la política, la situació de la dona o la pròpia religió han estat afavoridors d'una «determinació exterior» que més enllà de ser il·lustrativa, orientadora o interpel·ladora assolia visos d'imposició i lligam. Actualment, a casa nostra, els escenaris no semblen repressius, si més no d'entrada. Ara bé, tenim unes situacions i uns sistemes «exterior» que ens creen moltes dependències, limitacions o simplement exclusions. En efecte, el consumisme, les modes, determinats grups, la complexitat contemporània, la pobresa, la globalització, la tecnològització, etc., generen situacions molt potents d'obligacions, determinacions o impossibilitats.

La celebració del bicentenari del naixement de Sant Joan Bosco i la seva gran obra educativa ens ajuda a recordar i actualitzar la importància que té la transformació de l'ambient ja que aquest és clau tant per afavorir la disminució de l'impacte negatiu i

generar una realitat positiva com, també, per canviar les situacions i els fets objectius. Però allò nuclear del sistema de don Bosco és la pràctica del creixement humà des de l'interior a partir de tres eixos que avui es podríem traduir per «cor», «racionalitat» i «espiritualitat». Aquests tres eixos juntament amb la formació integral són elements essencials que no podem oblidar mai en un context contemporani ple de brogits d'ombres i, alhora, brolladors d'esperances. Vist així tot allò que ens envolta suposa també una gran oportunitat per contemplar, interrogar, gaudir, aprendre o dialogar. Créixer i ajudar a créixer és una aventura proporcionalment apassionat a la intencionalitat humanitzadora.

Andreu Ibarz

Calendari de LLars

Des de coordinació de Llars

REUNIÓN DE SECRETARIOS:

21 de Septiembre / 23 de Noviembre y 6 de Junio.

ENCUENTRO NACIONAL:

10-11-12 de octubre

REUNIÓN DE LA COMISSIÓ DE HDB:

La inicial es el 7 de Septiembre, después ya ponemos las fechas del curso.

ENCUENTRO DE HDB:

8 de Noviembre.

“Decàleg de la felicitat:

- 1 Viu i deixa viure
- 2 Dona't als altres.
- 3 Sigues humil
- 4 Joga amb els teus fills. Dedica'ls-hi temps.
- 5 Comparteix els diumenges amb família
- 6 Ajuda als joves a conseguir feina
- 7 Cuida la natura
- 8 Oblida't ràpid d'allò negatiu
- 9 Respecta al que pensa diferent
- 10 Busca sempre la pau”

Sant Pare Francesc

Durante el presente año **2015** el movimiento de **Hogares Don Bosco** tiene tantas celebraciones que no habrá sistema nervioso ni aparato digestivo que lo puedan resistir. Por un lado tenemos – lógicamente – el bicentenario del nacimiento de **San Juan Bosco**, padre de la gran familia salesiana, y por otro el cincuenta aniversario de la creación de nuestra asociación. Ambas efemérides coincidentes van a dar mucho de sí.

Por hacer referencia a en la última de ellas – que es la que nos toca – fue allá por el año 1965 cuando dos Salesianos, **Don Benito Castejón** y **Don Javier Rubio**, ambos de la hoy desaparecida comunidad de Cuenca, junto al matrimonio de **Salesianos Cooperadores** formado por **Don Francisco Catalina** y **Doña Ana María Ayora** pusieron las bases de lo que es una realidad palpable: una organización que extiende el mensaje del **Sistema Preventivo** en la educación a todas las familias que lo deseen.

Hoy, esta sencilla comunidad de matrimonios que viven un interés común, cuenta con un reflejo creciente en **México, Argentina, Perú y la República Dominicana**, donde el mensaje del ejemplo salesiano ya caló con los primeros misioneros enviados por **Don Bosco**.

Finalmente añadir que, además de celebraciones, el futuro nos trae el reto de dar cumplimiento al documento marco sobre **Pastoral Familiar** que desde la perspectiva de una acogida franca y abierta, nos anima a colaborar en la respuesta salesiana a las diferentes realidades familiares del mundo actual.

Dejamos la puerta abierta para todos aquellas parejas que quieran sumarse a nosotros en la aventura del crecimiento compartido.

Hasta pronto.

María y Manolo

Don Benito Castejon SDB

“Joves, jugueu-vos la vida pels grans ideals. Nosaltres els cristians no hem estat elegits pel senyor per les coses petites, anem sempre més enllà, cap a les coses grans”

Sant Pare Francesc

ENCUENTRO-CONVIVENCIA HOGARES DON BOSCO

**¡Adelante!
El sueño
continúa**

Comisión Nacional de Hogares Don Bosco

Del 10 al 12 d'octubre
a L'Escorial-Madrid

Per celebrar i agrair els 50 anys de
LIDB i el seu compromís amb
l'església i la família
Per compartir vida, fe i experiència
com a família salesiana
Per renovar el nostre compromís com
Moviment de Pastoral Familiar
Eclesial i Salesià

“No serveix de gaire la riquesa a les butxaques,
quan hi ha pobresa en el cor.” Papa Francesc

“Els contes de l'Àngel”

El muchacho de los clavos. Endulzar el carácter con la esperanza

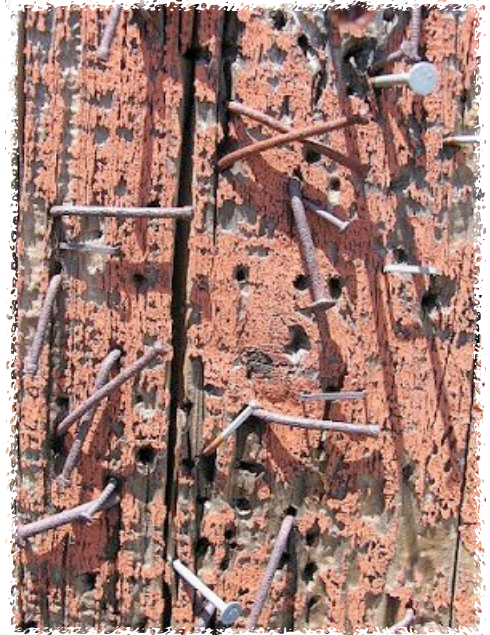
Esta es la historia de un muchacho que tenía muy mal carácter. Su padre le dio una bolsa de clavos y le dijo que cada vez que perdiera la paciencia, debería clavar un clavo detrás de la puerta.

El primer día, el muchacho clavó 37 clavos detrás de la puerta. Durante las semanas que siguieron y a medida que él aprendía a controlar el genio, clavaba cada vez menos clavos detrás de la puerta. Descubrió que era más fácil controlar su genio que clavar clavos detrás de la puerta. Llegó el día en que pudo controlar su carácter durante todo el día. Después de informar a su padre, éste le sugirió que retirara un clavo cada día que lograra controlar su carácter.

Los días fueron pasando y el joven pudo anunciar a su padre que no quedaban más clavos para retirar de la puerta. Su padre lo tomó de la mano y lo llevó hasta la puerta y le dijo: “Has trabajado duro, hijo mío, pero mira todos esos hoyos en la puerta. Nunca más será la misma. Cada vez que tú pierdes la paciencia, dejas cicatrices exactamente como las que aquí ves”

Autor desconocido

Una herida verbal es tan dañina como una física. Cuida lo que dices, calcula lo que haces aún en momentos de ira. Los agujeros no se irán de la madera, se pueden ocultar con pastas, pero tan sólo es un parche. Los corazones rotos nunca vuelven a ser como antes.

“Sigueu pastors amb olor a ovella, presents enmig de la seva gent com Jesús el Bon Pastor. La vostra presència no és secundària, és imprescindible”

Sant Pare Francesc

Lolita Ribot, salesiana, filla de Mª Auxiliadora. Actualment treballa amb la comunitat educativa del col·legi Mª Auxiliadora de Sepúlveda, com professora de religió i coordinadora de Pastoral. També porto, amb un equip de catequistes genial, la catequesi d'iniciació. I delegada del salesians cooperadors del centre de Sant Antoni . Amb tots comparteixo moltes estones, reunions, pregària, vida. Sóc també docent al Centre Martí Codolar en l'assignatura de Catequètica.

Ah! A la nit i visc a la comunitat salesiana de Sarrià. Són poques estones... però bones.

Com veig l'Associació.

Tinc la sort de conèixer i viure en contacte amb els salesians cooperadors des de fa molt de temps. En veritat va ser la primera opció de vida que vaig fer, abans de descobrir que el que Déu em demanava era viure la vida com a Salesiana, Filla de Maria Auxiliadora.

Es per això que sempre m'he sentit molt vinculada a aquest grup. I també des de sempre la meua vocació salesiana ha estat compartida amb tants seglars que formen part de la nostra Família Salesiana. Convençuda que Don Bosco i Mª Mazzarello ens van fer Família, comunió amb altres persones que viuen de maneres diverses, el mateix Carisma educatiu de Don Bosco.

Comparteix amb goig la fermesa de la seva vocació. Ja no queden salesians cooperadors vinculats només com mà d'obra dels salesians o salesianes. Són persones que han descobert la crida de Déu a viure en aquesta família salesiana, sempre arrel de la seva trobada personal amb Jesús de l'evangeli i amb aquets sants tan encisadors: Don Bosco i Mª Mazzarello. Aquest és un aspecte que hem de seguir treballant amb força. No només nodrir-nos de documents, sinó fer experiència d'allò que volem viure i transmetre.

Avui dia viure i comunicar aquesta vocació no te res de fàcil i sovint aquestes veus són engolides per altres crits. Per això el repte del salesians cooperadors avui és mantenir-se units, formant veritables xarxes de comunió, entre ells i amb la societat que ens envolta; pintant el món amb els colors de la espiritualitat salesiana. Completant com ens va dir Don Bosco: " Jo vaig fer l'esquema d'un projecte... vosaltres heu de posar els colors..."

Sí, és un repte sortir com a Família per ser resposta als interrogants, als neguits, a les il·lusions de tanta gent que ens envolta. Nosaltres Filles de Maria Auxiliadora estem convençudes que sense la força i el compromís dels nostres germans i germanes salesians cooperadors i tants educadors seglars, no tenim futur. Hem de ser agosarats, creatius, valents. I tenim la sort de tenir al nostre costat a la mare Auxiliadora: Al final hem de poder dir "Ella ho ha fet tot"

"Entre una església accidentada que surt al carrer i una església malalta de autorreferencialitat, no hi ha dubte: prefereixo la primera"

Sant Pare Francesc